

„Lovforslaget svarer på en række punkter til de af socialistisk folkeparti henholdsvis den 20. november 1974 i folketingsåret 1974-75, 1. samling (lovforslag nr. 69, Folketingstidende 1974-75, 1. samling, forhandlingerne sp. 1769, tillæg A. sp. 1741) og den 20. februar 1975 i folketingsåret 1974-75, 2. samling (lovforslag nr. 61, Folketingstidende 1974-75, 2. samling, forhandlingerne sp. 251 og sp. 999, tillæg A. sp. 1213) fremsatte lovforslag.

Det vigtigste formål med disse to identiske lovforslag var at sikre fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, dog med et loft, der imidlertid er betydelig højere end det nuværende, og at gennemføre en række andre forbedringer i den gældende lovgivning. På sidstnævnte område er en del af de forslag, der rummedes i de to identiske lovforslag, imødekommet gennem en ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (lov nr. 236 af 12. juni 1975). Allerede derfor er der ikke tale om fuld identitet mellem nærværende lovforslag og de to lovforslag, socialistisk folkeparti fremsatte den 20. november 1974 og den 20. februar 1975.

Hertil kommer, at den økonomiske krises videre forløb og den fortsat yderst alvorlige arbejdsløshed rejser nye problemer. Mens det tidligere var en ganske ringe minoritet, der blev ramt af den gældende lovs § 55, må man nu forvente en stærk stigning i antallet af dem, der rammes. Derudover forrykker arbejdsløsheden balanceforholdet mellem arbejdsmarkedets parter på en sådan måde, at § 63 — som i forvejen var urimelig og „skæv“ — kan få meget negative følger for lønmodtagersiden. Endelig er der andre urimeligheder i gældende lovgivning, som bør rettes.

På hele denne baggrund er der i nærværende lovforslag inddraget en række områder, som ikke blev berørt i de to tidligere lovforslag, der som omtalt blev fremsat af socialistisk folkeparti i 1. og 2. samling 1974-75.

Forslagsstillerne er vidende om, at arbejdsministeren har nedsat et udvalg til gennemgang af spørgsmål i forbindelse med den her berørte lovgivning, og at det er hensigten at fremsætte forslag på baggrund af udvalgets arbejde. Forslagsstillerne finder imidlertid dels, at de problemer, det her drejer sig om, er af hastende karakter, og dels, at de i nærværende forslag fremsatte tanker bør øve indflydelse på både udvalgets arbejde og lovgivningen. Derfor er lovforslaget fremsat trods det nedsatte udvalgs virksomhed. I øvrigt har forslagsstillerne mærket sig, at det i den betænkning, der blev afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 23. maj 1975, og hvori tre partier i deres mindretalsudtalelse tog initiativ til det af arbejdsministeren nu nedsatte udvalg, af disse tre partier bl. a. udtales: „Det forudsættes dog, at nødvendigt lovarbejde på dette område ikke undlades på grund af udvalgets arbejde.““

Ved 1. behandling, hvor lovforslaget behandlede sammen med *forslag til folketingsbeslutning om bedre kår for de arbejdsledige* (se B. II.